

SBOROVÉ NOVINY

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NAŠEHO SBORU

Proč Pán připodobňuje naše srdce k pokojíčku

HELENKA KUDRNOVÁ

Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. (Ezechiel 36, 25-27)

Moji milovaní, tolik jsem se těšila až vás zase uvidím. V době prázdnin a dovolenek často mnozí přebýváme mimo náš domov. Uvědomuji si, že jsem nikdy nebyla mimo domov, bez mého domova. Jestliže jsme my tím Božím chrámem, pak je naše srdce pokojíkem. To je místo, kde smím vejít a ve ztišení se sejít se svým Otcem skrze spojení s Božím Duchem. Tam se cítím v bezpečí. Tam Otci svému vyleju slzy hořkosti a on mi je setře. Ukáže, co a jak má pro mne připravené. Vezme mě za ruku a společně s armádou andělů mne převede těžkostmi a trápením, které na tomto světě vždy budou. To dělá, abychom i my mohli vzít někoho za ruku, ukázat mu cestu, potěšit, pohladit, setřít slzu.

Máš i ty svůj pokojíček? Víš, že tam čeká láska? Bůh je láska. Vždyť Ježíš nezemřel jen proto, aby nás dostal do nebe. Zemřel, aby nebe dostal do nás a skrze nás do světa.

Jak studium teologie změnilo mé srdce

POKRAČOVÁNÍ SVĚDECTVÍ

JAKUB KOZIEL

A konečně ve třetí části mohu v kontextu toho všeho říct, že Bůh změnil mé srdce i skrze studium teologie. Často slýchávám od křesťanů, že studium teologie lidi od Boha spíše vzdaluje. (Vždyť litera přece zabíjí, nebo ne?) U mě se stal pravý opak. Než jsem začal studovat biblickou školu měl jsem pocit, že celou Bibli znám. V prvních chvílích studia se to ve mně začalo prát – vždyť já přece беру Bibli „doslova“. Začal jsem číst o věcech, na které jsem nebyl zvyklý – především v doplňkové odborné literatuře. Najednou jsem začal vnímat biblické věci z nových perspektiv. Mnohé poznatky se shodovaly s tím, jak kážou bratři, kteří se Bibli zabývají. Studoval jsem kontext biblických pasáží, historicko-kulturní a literární kontext Bible. Uviděl jsem, že tyto věci jsou nezbytné při četbě Písma. Lehce se řekne: „Já беру Bibli tak, jak je a tyto věci k tomu nepotřebuji“. Ale brát Bibli tak, jak je, znamená především právě neignorovat tyto zmíněné věci. Každý má vlastní „předporozumění“ biblického textu. To je ovlivněno politickými režimy, kterými prošel, výchovou, kulturou v které žije, církevním prostředím v kterém se obrátil a mnohými dalšími věcmi. Objektivní studium pomáhá tyto věci eliminovat, i když se určitého předporozumění nikdy nezbavíme. Studium Bible by také mělo být celoživotní proces. Člověk by měl být neustále otevřený na nové poznatky a zkoumat je. Každého z nás občas zasáhne nějaký silný duchovní impulz z kázání nebo knihy, který nás vede ke zpytování nebo k hlubokému zamyšlení. Nevede ale k trvalé proměně, protože zůstáváme ve svém přirozeném „továrním nastavení“ či „původním paradigmatu“. Opravdovou změnu v životě může přinést vícevrstvé studium Písma, které naše paradigma přenastaví. V jiném případě nás proměňují roky praxe. (Ne vždy ale ke změně dojde).

Největším svěděstvím pro mě je, že po mnohaletém studiu jsem na sobě začal vidět, jak Bůh měnil i mé srdce, které bylo v některých směrech tvrdé. Neuhnul jsem „ani napravo ani nalevo“ v tom smyslu, že toužím horlivě poznávat Boží pravdy a zapracovávat je do života. Poznání skrze studium opravdu něco dělá i s nitrem člověka. Už nemlátím lidi Bibli po hlavě.

Naopak vybízím lidi, aby nad Bibli přemýšleli a kladli si nové otázky. Na Písmo a víru se snažím dívat optikou Krista. Vždyť Kristův charakter nám ukazuje, jaký je doopravdy Bůh. Mnohem více si nyní uvědomuji identitu v Kristu. Tato identita se odráží u toho, když sloužím druhým lidem. Spojení s druhými lidmi v církvi je nezbytně důležité. Krista totiž nemůžeme zakoušet jen skrze Písmo a knihy, ale především v církvi.

To je dobrá zpráva pro každého z nás, bratři a sestry. Ježíš neproměňuje jen hříšníky, celníky a prostitutky. Ježíš proměňuje i zákoníky a farizeje jako byl Nikodém nebo Josef z Arimatie. Sám jsem to mohl zakusit. Pokoj vám.

V TOMTO VYDÁNÍ

ZPRÁVA Z TATER

SVĚDECTVÍ Z ISLANDU

PLÁNOVANÉ AKCE

SVĚDECTVÍ

Expedice na Island aneb dobrodružství pod Boží kontrolou

TOM VÍT

Chtěl bych se s vámi podělit o svědectví a prožitky z pracovního výjezdu na Island. Začalo to dost nečekaně, kdy mi přišla poptávka od Jirky Červeně z Bohumína, že potřebují někoho na zdokumentování jejich vědecké expedice na Island ohledně výzkumu žraloka malohlavého. Chvilí se mi tomu nechtělo ani věřit, potom přišel "Wau!" efekt a nakonec to rozhodil i pocit strachu. Nadšení bylo velké, ale zároveň představa, co všechno to bude obnášet, mě dost znejišťovala. Navíc jsem si musel k tomu spoustu věcí zařídit sám včetně

letenek, dopravy po Islandu atd. Prostě plno záležitostí, které nerad dělám a nebo jsem předtím nikdy nedělal. Takže před odletem jsem měl ještě mnoho starostí a vyřizování. Samozřejmě jsem to nesl vše na modlitbách, ale ne všechno se podařilo zařídit a zůstával ve mně pocit strachu, jak to potom dopadne.

Let z Vídně do Reykjavíku proběhl dobře. Ale potom začalo dobrodružství, když expediční tým odjel z letiště autem, ve kterém už pro mě nebylo místo. Byl to docela nepříjemný pocit být sám na neznámém místě s plno věcmi a nevědět, co a jak bude dál. Chvilí jsem zvažoval letištní autobusovou dopravu, ale bylo to jednak dost drahé a stejně bych se jednoduše nedostal na potřebné místo. Nakonec jsem sebral odvalu a podařilo se mi oslovit dva poláky, kteří si půjčili auto a jeli mým směrem. Nejen, že jsme si po cestě dobře popovídali, ale oni neměli problém si trochu zajet a zavezli mě až k našemu ubytování. Tak to byl pro mě takový první malý zázrak a ujištění od Boha, že tam je se mnou a všechny problémy mi pomůže vyřešit. Další dny se nesly podobně, kdy mě třeba řidič autobusu nechal jet zadarmo. Podařilo se mi na jeden den půjčit auto od Čechů, kteří tam už 3 roky žijí a pracují. Ten den byl parádní, kdy jsem si svobodně jezdil autem tou neskutečně krásnou islandskou krajinou. Ale opět pak přišel ten stav nejistoty, kdy jsem musel auto vrátit a dostat se někam 130 km dále po vlastní ose. Byl už podvečer a poslední autobus do Reykjavíku před chvilí odjel. Nezbylo mi nic jiného, než stopovat (takže opět intenzivní modlitby). Asi po 10 minutách mi zastavil milý islandský chlapík a svezl mě asi 30 km. Musel pak odbočit jiným směrem a vysadil mě v takové pěkné divočině (viz foto). Takže čekání na tom místě mi ani tak nevadilo, ale pořád jsem se potřeboval dostat ještě dost daleko. Po 20 minutách mi zastavilo malé auto s mladým islandským párem. Kvůli mě přerovnali asi půlku auta, abych se tam nějak vešel a odvezli mě do Reykjavíku. Odtam už mi jel autobus do potřebného místa, kam jsem dorazil kolem půlnoci. Takže bylo to sice náročné a intenzivní, ale zároveň jsem v tom všem prožíval takovou "lehkost" a vědomí, že to má Bůh pod kontrolou. Také jsem vnímal modlitby rodiny a blízkých.

Zážitků byla spousta a děkuji Bohu i za veškerou ochranu na cestách i pak na výjezdech lodí ohledně lovu žraloka (kterého se ale nakonec nepodařilo chytit). Z Islandu jsem pak odjížděl o týden dříve než zbytek expedice, takže jsem zase plno věcí absolvoval sám s důvěrou v Boží provedení všemi těžkostmi.

Když to shrnu, tak to pro mě byl takový intenzivní čas s Bohem, kdy jsem si na jedné straně v radosti užíval Island plnými doušky a děkoval Mu za to nádherné stvoření a na druhé straně prožíval Jeho vedení v těžkých chvílích. Celkově to pro mě byla velká zkušenost a vystoupení z komfortní zóny. Zpětně vidím, že nic nebylo tak hrozné, jak jsem si předtím ve strachu představoval. Tímto bych vás chtěl povzbudit, ať se nenecháme zastrašit těžkostmi před námi. Bůh má vše ve svých rukou a může nás provést vším s takovou lehkostí, o které jsme předtím ani neuvažovali.

Všem zářijovým oslavencům
přejeme jen to nejlepší, Boží
blízkost a požehnání!

PLÁNOVANÉ AKCE

Sborová kotlíková vaječina

Úterý 13. 9. od 16:30 za budovou

Vejce i buchty jsou vítány, zbytek surovin a
pitný režim budou zajištěny

Sesterské setkání ve sboru (termín ke konci
září bude upřesněn)

Encounter konference

27.-29.10.2022 / City House Brno

Konference pro ženy Naděje plná

28.-30. 10. 2022 / Malenovice

KONTAKTY

Za Panelárnou 2481/2, 73506 Karviná
Tel.: + 420 596 318 745
E-mail: ackarvina@volny.cz
Web: www.ackarvina.cz
FB: AC Karviná
Číslo účtu: 2200929323/2010

Sborové noviny vycházejí jako měsíčník a jsou distribuovány zdarma. K dostání jsou v budově sboru nebo online na našem webu. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme. Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně pověřené osobě anebo zaslat na uvedené adresy. Příspěvky procházejí korekcí redaktora.

 Aktuality sledujte na našem FB

Nedělní bohoslužby začínají
pravidelně v 9:30!

Prázdninový víkend v Tatrách

MONIKA ROKOSZOVÁ

Letošní třetí víkendový pobyt v Západních Tatrách - Roháčích se uskutečnil 29.7 - 31.7. 2022. Naši skupinu tvořilo deset nadšenců, včetně dvouletého Adámka. Základnu jsme měli stejně jako minulý rok v pronajatém domě v Závažné Porubě. Během páteční cesty jsme se zastavili u vodní nádrže Liptovská Mara (3 km západně od Liptovského Mikuláše). Večer jsme u společného stolu naplánovali trasu sobotního výstupu na vrchol Plačlivé (2 125 m n. m.). Uskutečnění výstupu ale ohrožovala nepříznivá předpověď počasí. Usínali jsme s nadějí, že naše prosby budou vyslyšeny a budeme moci vyjít do hor. Sobotní deštivé ráno nebylo vlídné, ale přesto jsme vyrazili v pláštěnkách na výšlap. Po dvou a půl hodinách jsme dorazili na Žiarskou chatu. Po krátkém odpočinku pod střešou jsme opět pokračovali v cestě, protože vysvitlo slunce a přestalo pršet. Dorazili jsem až k Žiarskému sedlu v nadmořské výšce 2017 m. K plánovanému vrcholu Plačlivé jsme se nemohli vydat kvůli hlášeným bouřkám, a proto jsme vrátili se zpět do naší základny. Den jsme zakončili koupáním v termálním pramenu Kaďa v Liptovském Jánu. Nedělní dopoledne jsme se rozhodli strávit návštěvou Stanišovské jeskyně u Liptovského Jána. Co dotat závěrem? I tento společný pobyt byl skvělý! Pozorovali jsme kamzíky na vrcholcích, stoupali a klesali nádhernou horskou krajinou, koupali se v přírodním pramenu, zažili absolutní tmu v jeskyni, prožili společně mnoho legrace a pohody.

